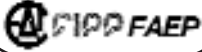


Ευημερία

www.1stepsuccess.com

Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ



ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΑΘΗΝΑ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016 - ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ (B) 148 - 1,2 ευρώ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ✓ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ
ΔΙΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕ
- ✓ ΚΑΙ ΜΥΑΛΟ ΞΥΡΑΦΙ...
- ✓ ΔΙΑΦΟΡΑ
- ✓ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΤΕ
ΝΕΟΙ...
- ✓ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΤΖΗ
- ✓ ΕΙΠΑΝ...
- ✓ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ
- ✓ ΤΕΣΤ

ΚΑΙ ΜΥΑΛΟ ΞΥΡΑΦΙ...

Η καλλιέργεια δεν είναι συσσώρευση γνώσης, αλλά το απόσταγμα της, ή όπως έγραψε και ο Μαλρό: “Καλλιέργεια είναι αυτό που μένει όταν ξεχάσεις όσα έμαθες”.

Το μυαλό είναι ξυράφι. “Όσο το ακονίζεις τόσο κόβει”.

Λέει ο Διονύσης Χαριτόπουλος σχετικά: “Σ’ αυτή τήν παλιά έκφραση έγκειται και η διαφορά του έξυπνου από τον καλλιεργημένο: αρχικά μπορεί να διαθέτουν ανάλογη νοητική δωρεά, καταλήγουν όμως να απέχουν ποιοτικά. Ο έξυπνος και ικανός μαθαίνει τα θεωρητικά και τα πρακτικά της δουλειάς του, παρακολουθεί τις εξελίξεις και, αν δεν κατακτήσει στυγνή χρηματομηχανή, είναι ευλογία να συνεργάζεσαι με κάποιον που δεν έχει μόνο Μάστερ, αλλά και το μυαλό στην θέση του.

”Ο καλλιεργημένος δεν περιορίστηκε στην ύλη των όποιων σπουδών του και τα χρηστικά για να κερδίσει χρήματα ή κοινωνικό κύρος, αλλά έκανε το μεγάλο ποιοτικό άλμα: ξέφυγε από το αναγκαίο. Με πάθος, μελέτη και αγάπη “ψάχτηκε” εντός του και γύρω του, απόκτησε ευρύτερη παιδεία και δική του πρωτογενή σκέψη, ώστε να βλέπει κάτω από την επιφάνεια των πραγμάτων, να εντοπίζει τα βαθύτερα αίτια”.

Σημείωμα από τον Έκδοτη



ΔΙΑΙΡΕΙ και ΒΑΣΙΛΕΥΕ

Παλιά αλήθεια, την οποία διατύπωσε ο Μακιαβέλι στο έργο του “Ο Ηγεμόνας” αλλά την είχε πρωτοεκφέρει ο Αθηναίος κωμικός ποιητής Κρατίνος, πρόδρομος του Αριστοφάνη, με την φράση: “Εν δε διχοστασίη και Ανδροκλής πολεμαρχεί”, δηλ. όταν πέφτει διχόνοια, κυβερνά ακόμα και ο Ανδροκλής - ένας πολιτικός και δημαγωγός, που είχε κατηγορήσει τον Αλκιβιάδη.

Η πολιτική προπαγάνδα έχει επιτύχει, σε μεγάλο βαθμό στις ημέρες μας, να στρέψει τον έναν εναντίον του άλλου και να μένουν σε αφάνεια οι **πραγματικοί αίτιοι**. Για παράδειγμα: Θέλω να πάω σήμερα σε κάποια εργασία μου, που είναι στο κέντρο της Αθήνας, στο Σύνταγμα. Έχω το δικαίωμα να το κάνω αυτό ώστε να μπορέσω -παρά τις δυσκολίες- να συνεχίσω την ζωή μου και να αναπτυχθώ. Την ίδια ημέρα, ο εργαζόμενος στα μέσα μεταφοράς έχει κανονίσει απεργία και πορεία στο κέντρο της Αθήνας. Έχει το δικαίωμα να το κάνει αυτό, διότι θίγονται τα συμφέροντά του από την αύξηση φόρων. Επίσης, τα δικά μου συμφέροντα θίγονται αν δεν εργαστώ, πάλι από την αύξηση φόρων.

ΟΜΩΣ: Ο εργαζόμενος στα μέσα μεταφοράς κατηγορεί εμένα -τον επιχειρηματία, τον ελεύθερο επαγγελματία, τον βιομήχανο - γιατί αυτός πληρώνει φόρους και το κράτος θα έπρεπε να με κυνηγήσει. Ο επιχειρηματίας, ο ελεύθερος επαγγελματίας, κατηγορεί τους εργαζομένους στα μέσα μεταφοράς γιατί δεν τον αφήνουν να πάει στην εργασία του και δεν θα έχει να πληρώσει τους φόρους του.

Τί παρατηρούμε; Ότι η μία ομάδα ανθρώπων στρέφεται εναντίον της άλλης. Ποιός φταίει πραγματικά για όλη αυτή την “ανακατωσούρα”; Οι αδέξιες πολιτικές και η κακή διαχείριση του κρατικού μηχανισμού. Αντί να τα βάλουμε με τους πραγματικούς φταίχτες, τα βάζουμε ο ένας εναντίον του άλλου! Γιατί; Γιατί θεωρούμε ότι ο ένας δεν σέβεται τα δικαιώματα του άλλου. Εν τω μεταξύ σχεδόν αλώβητοι βγαίνουν οι “ιθύνοντες” και προκαλούντες αυτές τις αναταραχές.

Το ίδιο γίνεται τώρα με το πολύ επώδυνο θέμα των μεταναστών. Γιατί ήρθαν οι μετανάστες; Ποιοί τους έφεραν; Γιατί μένουν εδώ; Ας τα βάλουμε με τους μετανάστες, μιας κι αυτό είναι πιο εύκολο. Μπορούμε να καταλάβουμε πως αυτή η άστοχη κατεύθυνση δημιουργεί πρόβλημα; Ποιοί είναι -πραγματικά- **οι αίτιοι του προβλήματος;**

Αν υπάρχει κάποιο μάθημα από την επικρατούσα κατάσταση στην Ελλάδα, που θα μας είναι χρήσιμο, είναι το **να παρατηρούμε το “διαίρει”** ώστε να μην αφήνουμε το “βασίλευε” σε άλλους. Αλλωστε η **ενότητα, η ακεραιότητα, το όλον** είναι το μήνυμα του Χριστιανισμού. Το να επιστρέψουμε σε μια κατάσταση, όπου δεν υπάρχει διάσπαση και διαχωρισμός, είναι το να επιστρέψουμε σε μια κατάσταση πριν από την πτώση. Ας αντισταθούμε -με τρόπο που να έχει νόημα- στους επίδοξους καπηλευτές της ελευθερίας μας, ώστε να μείνουμε εμείς πρώτα ελεύθεροι μέσα μας. Στην συνέχεια θα έχουμε δικαίωμα να διεκδικήσουμε να παραμείνει ελεύθερη και η πατρίδα μας και η ζωή μας.

Ο εκδότης

Δημήτριος Μπούκας

Διάφορα...

♦ Μέχρι τώρα πληθώρα μελετών έχει δείξει ότι η έλλειψη ύπνου βλάπτει σοβαρά την υγεία, καθώς αυξάνει τον κίνδυνο εμφάνισης σακχαρώδους διαβήτη, παχυσαρκίας και καρδιοπαθειών. Μία πρόσφατη βρετανική έρευνα φανερώνει πως, όταν κοιμόμαστε συστηματικά λιγότερο από έξι ώρες την ημέρα, αποδιοργανώνεται το ανοσοποιητικό μας σύστημα. Ειδικότερα, πλήττονται οι μηχανισμοί με τους οποίους μας έχει προικίσει η φύση, προκειμένου να διαχειριζόμαστε το στρες.

♦ Οι έφηβοι που κλείνουν την τηλεόραση και τον Η/Υ και γευματίζουν μαζί με την οικογένειά τους παρουσιάζουν 35% λιγότερες πιθανότητες να εμφανίσουν διατροφικές διαταραχές στο μέλλον, όπως η νευρική ανορεξία και η βουλιμία. Αυτό υποστηρίζουν ερευνητές από το Πανεπιστήμιο του Ιλλινόις, που έλαβαν υπ' όψη τους τις διατροφικές συνήθειες 200.000 παιδιών και εφήβων.

♦ Όσοι υποφέρουν από κατάθλιψη θυμούνται καλύτερα τα δυσάρεστα γεγονότα, γι' αυτό και αναγνωρίζουν καλύτερα πρόσωπα με λυπημένη έκφραση, παρά χαρούμενα πρόσωπα. Αντίθετα οι χαρούμενοι άνθρωποι θυμούνται καλύτερα τα χαρούμενα πρόσωπα. Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξαν Αμερικανοί επιστήμονες μετά από μελέτη 18 μηνών. Σημείωσαν μάλιστα ότι οι καταθλιπτικοί που είχαν αναρρώσει είχαν αναπτύξει καλύτερη μνήμη για τα χαρούμενα πρόσωπα.

♦ Ερευνητές από το Πανεπιστήμιο του Μπακινγκχαμσάϊρ μετρήσαν την πίεση 25 υγιών εργατών και ανακάλυψαν ότι, τις ημέρες που εργάζονταν υπό την επίβλεψη ενός αυταρχικού επόπτη, η πίεσή τους παρουσίαζε απότομη άνοδο, κάτι που εγκυμονούσε κινδύνους για την υγεία τους.

12 μυστικά για να παραμείνετε νέοι...

1 Ξεχάστε τους ασήμαντους αριθμούς. Αυτό συμπεριλαμβάνει την ηλικία, το βάρος και το ύψος. Αφήστε τους γιατρούς να νοιάζονται γι' αυτά. Γι' αυτό τους πληρώνετε άλλωστε...

2 Κρατήστε μόνον τους ευχαρίστους φίλους. Οι γκρινιάρηδες σας κάνουν κακό.

3 Να μαθαίνετε συνεχώς! Μάθετε περισσότερα για τους υπολογιστές, τις τέχνες, την κηπουρική, ο,τιδήποτε, ακόμα και για τα... διαστημόπλοια. Να μην αφήνετε ποτέ τον εγκέφαλό σας ανεργό. Το μυαλό είναι σαν την τέχνη: άμα την αφήσεις, σ' αφήνει.

4 Απολαύστε τα απλά πράγματα. Είναι μάθημα ζωής η χαρά να μοιραζόμαστε με τους διπλανούς μας τα απλά πράγματα: μια μικρή εξυπηρέτηση, έναν καλό λόγο, λίγη ενθάρρυνση. Δεν κοστίζουν τίποτε, αλλά μπορεί να σας φτιάξουν την ημέρα.

5 Γελάτε συχνά, διαρκώς και δυνατά. Γελάστε μέχρι να σας κοπεί η ανάσα.

6 Τα δάκρυα είναι κι αυτά μέρος της ζωής μας... Υπομείνετε, πενήθηστε και προχωρήστε παρακάτω.

7 Περιβάλλετε τον εαυτό σας με ό,τι αγαπάτε, είτε είναι η οικογένεια, ο διπλανός σας, τα κατοικίδια, η μουσική, τα φυτά, τα ενδιαφέροντά σας, ο,τιδήποτε. Το σπίτι σας είναι το καταφύγιό σας.

8 Να τιμάτε την υγεία σας. Αν είναι καλή, διατηρήστε την. Εάν είναι ασταθής, βελτιώστε την. Εάν είναι κακή, ζητήστε βοήθεια.

9 Μην κάνετε βόλτες στην... ενοχή. Καλύτερα να κάνετε μια βόλτα στα μαγαζιά, ακόμα και

στον διπλανό νομό ή σε μια ξένη χώρα, αλλά ΜΗΝ πηγαίνετε εκεί που βρίσκεται η ενοχή.

10 Πείτε στους ανθρώπους που αγαπάτε ότι τους αγαπάτε, με κάθε ευκαιρία. Φανείτε χρήσιμοι σε όσους συναντάτε, έστω κι αν δεν τους ξαναδείτε ποτέ.

11 Νοιώστε ευγνωμοσύνη για την ζωή που σας χαρίζεται, τον αέρα, τον ήλιο, τους άλλους ανθρώπους.

12 Ξεχάστε αυτούς που σας πίκραναν, σας αδίκησαν ή γενικά σας στενοχώρησαν, αν δεν μπορείτε να τους συγχωρήσετε. Έτσι θα μπορέσετε να εξοικονομήσετε πολλή ενέργεια και να την επενδύσετε σε πράγματα που αξίζουν πραγματικά την προσοχή σας. Δεν είναι προτιμότερο αυτό από το να σπαταλιέστε σε μάταιους ανταγωνισμούς;

ΚΑΙ ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ!!!

♦ Το μόνο άτομο που μένει μαζί μας για ολόκληρη την ζωή μας είναι ο εαυτός μας. Να είστε ζωντανόι, δημιουργικοί, συνειδητοί, αισιόδοξοι την κάθε σας ημέρα.

♦ Η ζωή δεν μετρείται από τον αριθμό των αναπνοών που παίρνουμε, αλλά από τις στιγμές που την ζούμε πραγματικά, την απολαμβάνουμε, την χαιρόμαστε.

♦ Το ταξίδι της ζωής δεν είναι προορισμός, να φθάσουμε στο τέλος με ασφάλεια, σ' ένα καλοδιατηρημένο σώμα, αλλά κυρίως να μάθουμε να ατενίζουμε το **Φως** με μάτια ανοιχτά, με καρδιά όσο το δυνατόν πιο καθαρή και με ευγνωμοσύνη.

Κάποιοι

ΑΡΧΑΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΘΑΝΑΤΟ...

επαινούσαν μπροστά στον Άγιο τους Ηλείους, γιατί ήταν πολύ δίκαιοι κριτές στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Και ο Άγιος ρώτησε με απορία:

- Και είναι τόσο σπουδαίο το ότι οι Ηλείοι μια φορά στα τέσσερα χρόνια γίνονται δίκαιοι;

Κάποτε ένας γνωστός του Αρίστιππου τον συνάντησε στον δρόμο και του είπε ότι η Λαίδα δεν τον αγαπά, αλλά προσποιείται ότι τον αγαπά. Και Αρίστιππος απάντησε με αδιαφορία:

- Ούτε το κρασί ή το ψάρι με αγαπούν, εγώ όμως τα απολαμβάνω.

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΤΖΗ

Εφτασα στην διεύθυνση, που μου είχαν υποδείξει, και πάτησα την κόρνα. Αφού περίμενα λίγα λεπτά, κατέβηκα από το ταξί, πήγα στην πόρτα και χτύπησα.

- Ένα λεπτό, απάντησε από μέσα μια τρεμάμενη, γυναικεία φωνή.

Μετά από λίγο, η πόρτα άνοιξε. Μια μικρόσωμη γυναίκα, γύρω στα 90 της, στεκόταν μπροστά μου. Φορούσε ένα λουλουδιαστό φόρεμα και ένα ψάθινο καπέλλο, μ' ένα βέλο καρφίτωμένο πάνω του, όπως στις ταινίες του 1940. Δίπλα της βρισκόταν μια μικρή νάιλον βαλίτσα. Έριξα μια ματιά μέσα στο σπίτι και μου φάνηκε πως κανείς δεν είχε κατοικήσει εκεί για χρόνια. Όλα τα έπιπλα ήταν σκεπασμένα με σεντόνια. Δεν υπήρχε ρολόι στον τοίχο, ούτε πίνακες. Μόνο ένα μικρό κουτί σε μια γωνιά γεμάτο φωτογραφίες.

- Μπορείς να βάλεις την βαλίτσα μου στο αυτοκίνητο; με ρώτησε.

Την πήρα, την έβαλα στο πορτ-μπαγκάζ και γύρισα να βοηθήσω την κυρία. Μ' έπιασε από το μπράτσο και περπατήσαμε αργά προς το ταξί. Μ' ευχαριστούσε συνεχώς για την ευγένειά μου.

- Μη μ' ευχαριστείτε, της είπα. Απλώς προσπαθώ να συμπεριφερόμαι στους επιβάτες μου, όπως θα ήθελα να συμπεριφέρονται οι άλλοι στην μητέρα μου.

- Ω, είσαι τόσο καλό αγόρι, είπε.

Οταν μπήκαμε στο ταξί, μου έδωσε μια διεύθυνση και μου είπε ευγενικά:

- Μπορείς να με πας εκεί, κάνοντας μια βόλτα από το κέντρο της πόλης;

- Δεν είναι ο πιο σύντομος δρόμος, της απάντησα.

- Δεν πειράζει, είπε εκείνη. Δεν βιάζομαι καθόλου. Πηγαίνω στο γηροκομείο.

Την κοίταξα μέσα από τον καθρέφτη. Τα μάτια της ήταν υγρά.

- Δεν έχω πια κανέναν στον κόσμο, συνέχισε χαμηλόφωνα...

Προσεκτικά, για να μη με αντιληφθεί, έκλεισα το ταξί-μετρο.

- Από ποιά δρόμο θέλετε να πάμε; την ρώτησα.

Για τις επόμενες δύο ώρες τριγυρίζαμε στο κέντρο της πόλης. Μου έδειξε το κτήριο όπου εργαζόταν κάποτε. Πέρασαμε από την γειτονιά, όπου εκείνη και ο σύζυγός της έζησαν όταν πρωτοπαντρεύτηκαν. Πέρασαμε από ένα κέντρο επίπλων, το οποίο - όπως μου είπε η γηραιά κυρία - ήταν κάποτε αίθουσα χορού και όπου πήγαινε να χορέψει όταν ήταν ακόμα κορίτσι. Μερικές φορές μου ζητούσε να κόψω ταχύτητα μπροστά από κάποιο κτήριο ή γωνία και κάρφωνε το βλέμμα της εκεί,

χωρίς να λέει τίποτε.

- Κουράστηκα, μου είπε κάποια στιγμή. Ας φύγουμε τώρα.

Οδήγησα μέχρι την διεύθυνση που μου είχε δώσει, χωρίς ν' ανταλλάξουμε κουβέντα. Ήταν ένα χαμηλό κτήριο, μ' ένα μικρό κήπο μπροστά. Πέρασαμε την γκαραζόπορτα και μόλις σταματήσαμε, μας πλησίασαν δύο νοσοκόμοι. Μας υποδέχθηκαν με σοβαρότητα και ευγένεια, παρατηρώντας κάθε κίνηση της επιβιτιδός μου. Ήταν φανερό ότι την περίμεναν.

Ανοιξα το πορτ-μπαγκάζ, πήρα την βαλιτσούλα της και την πήγα μέχρι την είσοδο. Η κυρία είχε καθίσει ήδη σ' ένα καροτσάκι με ρόδες.

- Τί σου οφείλω; με ρώτησε, ψάχνοντας για το πορτοφόλι της.

- Τίποτε, είπα.

- Μα, κι εσύ πρέπει να ζήσεις, απάντησε.

- Θα πάρω και άλλους επιβάτες, την βεβαίωσα.

Χωρίς σχεδόν να το σκεφτώ, έσκυψα προς το μέρος της και την έκανα μια αγκαλιά. Μ' αγκάλιασε κι εκείνη σφιχτά.

- Έδωσες σε μια γριά γυναίκα λίγες στιγμές χαράς, μου είπε. Σ' ευχαριστώ.

Της έσφιξα το χέρι και γύρισα να φύγω. Η πόρτα πίσω μου έκλεισε. Μου φάνηκε σαν τον ήχο μιας ζωής που κλείνει...

Δεν πήρα κανέναν άλλο επιβάτη εκείνη την ημέρα. Οδηγούσα μόνος μου και σκεπτόμουν. Τί θα είχε γίνει αν η κυρία είχε πάρει κάποιον αδιάφορο ταξιτζή, κάποιον αγενή ή κάποιον που να βιαζόταν να τελειώσει την κούρσα του; Τι θα είχε γίνει αν είχα αρνηθεί να κάνω αυτή την βόλτα στο κέντρο της πόλης και την πήγαινα κατευθείαν στον προορισμό της;

Ανατρέχοντας για λίγο πίσω στα περασμένα, σκέφτηκα ότι δεν είχα κάνει τίποτε πιο σημαντικό στην ζωή μου..

Υποτίθεται πως όλοι θέλουμε να ζήσουμε στην ζωή μας μεγάλες στιγμές. Αλλά οι μεγάλες στιγμές μας πιάνουν μερικές φορές απροετοίμαστους, γαντζωμένους σε ασήμαντες καταστάσεις.

Οι άνθρωποι μπορεί να μη θυμούνται ακριβώς τί έκανες ή τί είπες, αλλά θα σου θυμίζουν πάντα πώς τους έκανες να αισθανθούν.

Και κάτι για το τέλος φίλοι μου, όσοι διαβάσατε μέχρι εδώ:

Η ζωή μπορεί να μην είναι το πάρτυ που περιμέναμε, αλλά, όσο θρυσκόμαστε εδώ, πρέπει να χορεύουμε όσο καλύτερα μπορούμε...

Διάλεγε πάντα τον πιο σωστό δρόμο, όσο δύσκολος κι αν μοιάζει. Η συνήθεια θα τον κάνει γρήγορα εύκολο κι ευχάριστο.

ΕΙΠΑΝ...

Ο Θεός, από αγάπη στα πουλιά, δημιούργησε τα δένδρα. Ο άνθρωπος, από αγάπη στα πουλιά, έφτιαξε τα κλουβιά.

Πυθαγόρας ο Σάμιος

Ζακ Ντεβάλ, Γάλλος συγγραφέας

Όταν πιστεύεις δεν χρειάζεσαι καμμία εξήγηση. Όταν δεν πιστεύεις δεν σου φτάνει καμμία εξήγηση.

Οι μεγάλοι πολιτικοί ακούν πριν από τους άλλους το μακρινό χλιμίντρισμα των αλόγων της ιστορίας.

Ανώνυμος παίχτης σε τηλεπαιχνίδι

Όττο φον Μπίσμαρκ

ΑΝ ένας άνθρωπος θέλει να κερδίσει πολλά χρήματα, είναι άπληστος.

ΑΝ έχει χρήματα, είναι κεφαλαιοκράτης.

ΑΝ ξοδεύει τα χρήματά του αλόγιστα, είναι σπάταλος.

ΑΝ δεν κερδίζει καθόλου χρήματα, δεν είναι ικανός για τίποτε.

ΑΝ το χρήμα δεν του λέει τίποτε, είναι άνθρωπος χωρίς φιλοδοξίες.

ΑΝ κερδίζει χρήματα χωρίς να δουλεύει, είναι παράσιτο.

ΑΝ τώρα, μετά από πολύ κόπο και θυσίες, καταφέρει να βάλει κάτι στην άκρη, θεωρείται τρελλός που δεν χάρηκε την ζωή του.

Το κράτος θα φροντίσει για την παραδειγματική τιμωρία του...

Δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το σχέδιο του Θεού στην ζωή μας. Για πόσο ακόμη η αγάπη Του θα επιτρέψει δοκιμασίες σ' εμάς, αν θα προσθέσει κι άλλες ή αν θα δώσει τέλος στον πόνο μας. Το σίγουρο πάντως είναι πως μαζί με τον Θεό η ζωή μας είναι υπέροχη μέσα στις χαρές και τις λύπες, τις ευλογίες και τις δοκιμασίες.

Ας εμπιστευθούμε λοιπόν την ζωή μας στα χέρια του Θεού, να την κατευθύνει όπως η αγάπη Του ξέρει καλύτερα για εμάς. Κι ας ειρηνεύουμε.

ο πραγματικός ΝΙΚΗΤΗΣ

Στις 2 του περασμένου Δεκεμβρίου, ο Βάσκος αθλητής Ιβάν Φερναντέζ Ανάγια συμμετείχε σ' έναν αγώνα ανωμάλου δρόμου στην Μπουράντα, στο Ναβάρε.

Βρισκόταν στην δεύτερη θέση, σε αρκετά μεγάλη απόσταση από τον προπορευόμενο Αμπέλ Μουταίι, ο οποίος είχε κερδίσει το χάλκινο μετάλλιο στο αγώνισμα των 3.000 μέτρων σιπλ, στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου.

Μπαίνοντας στην τελική ευθεία, ο Βάσκος αθλητής είδε τον Κενυάτη δρομέα -σίγουρο νικητή της κούρσας- σαν να χάνει την αίσθηση του χώρου και να σταματά να τρέχει, μόλις 10 μέτρα πριν από το νήμα, νομίζοντας πως είχε κιάλας περάσει την γραμμή!

Ο Φερναντέζ Ανάγια τον έφτασε και, αντί να τον προσπεράσει και να τερματίσει εκείνος πρώτος, σταμάτησε επί τόπου και, με διάφορα νοήματα, κατήγυθε τον Μουταίι προς την γραμμή και τον βοήθησε να τερματίσει πρώτος.

Αμέσως μετά ο Ανάγια, που είναι αθλητής με μεγάλο μέλλον (ήδη πρωταθλητής Ισπανίας στα 5 χλμ., στην κατηγορία των νέων), δήλωσε:

“Ακόμα κι αν μου έλεγε κάποιος ότι, κερδίζοντας αυτόν τον αγώνα, θα εξασφάλιζα μια θέση με την ισπανική ομάδα στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Στίβου, δεν θα το έκανα. Η ενέργειά μου να βοηθήσω τον πελαγωμένο συναθλητή μου ήταν αυθόρμητη, και η ηθική μου ικανοποίηση απ' αυτήν είναι πολύ μεγαλύτερη από οποιοδήποτε μετάλλιο. Για μένα, ιδίως με όσα συμβαίνουν σήμερα στην κοινωνία, στην πολιτική κλπ., όπου ο καθένας κοιτάζει μόνο το δικό του συμφέρον, νομίζω ότι το να ενδιαφέρεσαι για τον συνάνθρωπό σου έχει μια ιδιαίτερη αξία”.

Να ένα παιδί, που μας έδειξε ότι νικητής μπορείς να είσαι και χωρίς να τερματίζεις πρώτος!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ;

Κατά την αρχαιότητα ένας Ασιάτης βασιλιάς συνέλαβε έναν Έλληνα, επειδή υπήρξε ένας από τους υποκινητές μιας επανάστασης. Ο βασιλιάς σκοτώνει όλους τους επαναστάτες και λέει στον Έλληνα: *“Επειδη εκτιμώ την συμβολή των Ελλήνων στον πολιτισμό, δεν θα σε σκοτώσω αμέσως, αλλά θα σου δώσω μια ευκαιρία να σωθείς. Στις χούφτες των χεριών μου έχω δύο χαρτάκια. Το ένα γράφει “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ” και το άλλο “ΘΑΝΑΤΟΣ”. Αν βρεις το πρώτο θα ελευθερωθείς. Αν βρεις το δεύτερο θα θανατωθείς”*. Ο Έλληνας αντιλαμβάνεται ότι και τα δύο χαρτάκια γράφουν την λέξη “ΘΑΝΑΤΟΣ”. Σκέπτεται λίγο και μετά κάνει κάτι που του δίνει την ελευθερία του. Τι έκανε;

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Εάν ο πρώτος ήταν Γκουρφ θα έλεγε “Είμαι Γκουρφ”. Εάν ο πρώτος ήταν Τάφας θα έλεγε “Είμαι Γκουρφ”. Έτσι κι αλλιώς, ο δεύτερος είπε ψέματα, άρα ο τρίτος είπε την αλήθεια, άρα είναι Γκουρφ.

ΤΕΧΝΗ

Ευημερία

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ,
ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ (Β) 148 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 6
114 71 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210-6447.903, FAX 210-6424.266

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Δημήτριος Μπούκας
ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δημ. Μπούκας
Υπεύθ.τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Αριανίτου 13, 114 72 ΑΘΗΝΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 15 ευρώ

Κωδ. Ταχ. 2750

